

”I väntan på vaccin”

Pandemin håller oss i ett järngrepp. Vi tar promenader, läser, ringer våra vänner och släktingar, träffas digitalt och ser extremt mycket på teve. Inte isolerade men begränsade framlever vi våra dagar. **Ulf Lundell** säger i den dokumentär som sänds på Svt om honom att han har fullt upp fram till kvällen, sedan kommer ålderdomen och slår till. De överksamma kvällarna och nätterna kan bli en plåga. Vad ska man göra om man inte kan gå på krogen, träffa sina vänner eller vara nyförälskad och kåt?

Pandemin har förändrat världen, gjort den synlig och sårbar på ett sätt vi inte tidigare erfarit. Andras elände har vi kunnat följa som krig och epidemier på avstånd. Betyggande avstånd. Aldrig har väl ett vaccin varit ett så efterlängtat hopp, som ska öppna världen och få den att bli normal igen. En återgång till livet före. Eller blir livet efter något annat? Borde det inte bli det, ett efter som påverkat oss, gjort oss mer medvetna om hur världen hänger ihop och om riskerna. Inte ängsliga och rädda utan kloka och erfarna. Epidemiologer menar att den här pandemin kommer att följas av fler, kanske värre. Läkemedelsindustrin står rustade för kommande kapplöpningar och vinster.

[Filmen om Greta](#) visar också hur allt hänger ihop, motståndet, ignoransen inför det som måste göras. Att Greta får en plats på taburetten är för att oskadliggöra hennes budskap. Eller tas hon (och forskarna) på allvar. Vi hoppas på ett vaccin, ett litet stick i armen och allt blir som förr. Klimatet saknar ett vaccin, ett litet nålstick och allt löser sig. Men världen har visat att man kan stänga ner verksamheter, låsa in, förbjuda, stänga gränser och bestraffa om man inte följer besluten. Länder har visat att man är beredd att ta beslut och de ekonomiska konsekvenserna under en pandemi. Men med hoppet att allt snart återgår till situationen innan.

Vilket hopp ska vi knyta till klimatarbetet? Att vara dystopisk hjälper inte säger många, bättre då att vara hoppfull, tänka att allt ordnas av tekniken, säger andra, vilket inte övertygar. Idag knyts allt hopp till vaccinet, att vi ser framåt och inte bakåt. Inte till vad som orsakat pandemin i vårt sätt att leva. Vaccinet som skyddar oss mot framtiden. Men vilket hopp kan vi knyta till klimathotet? Vad skyddar oss mot att kommande värmeböljor, bränder, jorderosioner, svält, översvämningar, utfiskade hav och smältande polarisar. Jag bara undrar när jag nu sitter och väntar på att bli vaccinerad som 70+.

Claudette Skilving